

МОЛИТВЕНИК ЗА ПРИДОБИВАНЕ НА СВЕТИЯ ДУХ

Това скромно молитвениче беше изготвено от Борислав Русанов,
който използва за целта

Беседата на св. Серафим Саровски с Н. А. Мотовилов за целта на
християнския живот

Мотовилов пише:

„Беше четвъртък. Денят бе мрачен. Имаше дълбок сняг — към четвърт метър, а върху него се сипеше доста гъст снежен прах. Отец Серафим започна да беседва с мен на далечната си полянка, която се намираще до близката негова пустиня срещу рекичката Саровка. Той ме настани на пъна на едно току-що отсечено от него дърво, а сам приседна срещу мен с подвити крака.

— Господ ми откри, — каза великия старец, — че в детството си вие усърдно сте желали да узнаете, в що се състои целта на християнския живот, и неведнъж сте питали за това мнозина измежду големите духовни особи...

Тук трябва да кажа, че от дванадесет годишна възраст тази мисъл действително ме е безпокояла, и аз наистина съм се обръщал с този въпрос към много духовни лица, обаче отговорите им не бяха ме задоволили. Старецът не знаеше това.

— Но никой, — продължи отец Серафим, — не ви е отговорил на това задоволително. Казаха са ви: Ходи в църква, моли се Богу, изпълнявай Божиите заповеди, върши добро — ето ти целта на християнския живот. А някой дори са негодували против вас, задето сте били обзети от небогоугодно любопитство и са ви казвали: „Не търси непосилни за тебе неща!“ Ала те не са говорили както би следвало. Ето аз убогият Серафим, ще ви разясня сега, в що се състои в същност тази цел.

Молитвата, постът, бдението и всички други християнски дела са добри сами по себе си, но все пак не в тяхното извършване само се състои целта на нашия християнски живот, макар те и да са необходими средства за постигането и, истинската цел на нашия християнски живот се състои в придобиване на Светия Божи Дух. А постът, бдението, молитвата, милостинята и всички добри дела, вършени заради Христа, са средства за припечелване на Светия Божи Дух.

Забележете, брате, че само онова добро дело, което бива извършено заради Христа, ни донася плодовете на Светия Дух. А всичко, вършено не заради Христа, макар и да е добро, не ни носи награда в бъдещия век, пък и в тукашния живот също не ни дава Божията благодат. Ако човек не почне с права вяра в нашия Господ Иисус Христос, Който е дошел на света да спаси грешниците ...няма право да

се оплаква, че доброто му дело е пропаднало. Това (т. е. пропадането на добрите дела — в ск. м) никога не става само в случая, когато някое добро дело е извършено заради Христа, тъй като такова добро не само спечелва на човека венеца на правдата в бъдещия живот, но и в тукашния го преизпълва с благодатта на Светия Дух, както е казано: „Бог не с мярка дава Духа. Отец люби Сина и всичко е дал в ръцете Му“ (Иоан. 3:34-35).

Така, Ваше Боголюбие! В придобиването именно на този Дух Божий се състои истинската цел на нашия християнски живот. А молитвата, бдението, постът, милостинята и другите вършени заради Христа добродетели са само средства за придобиване на Духа Божий.
— Как така придобиване ? — запитах аз отца Серафима: — аз като че ли не разбирам това.

— Придобиване означава същото, каквото и припечелване, — отговори ми той. Нали разбирате, що значи припечелване на пари. Същото е и припечелването и на Духа Божий. Та нали вие разбирате, Ваше Боголюбие, какво означава в светски смисъл печелене? Целта на земния живот на обикновените люде е да печелят или да трупат пари, а у дворяните, освен това, — и да получават почести, отличия и други награди за заслуги пред държавата. Придобиването на Духа Божий е също тъй капитал, само че благодатен и вечен. И той се придобива по начини твърде сходни с тия, по които се спечелва паричният, чиновническият и временния капитал.

Бог Слово, Богочовекът, Господ наш Иисус Христос уподобява живота ни на пазар, а делото на земния ни живот нарича купуване, като казва на всички нас: „Купувайте, докле дойда, като скъпите времето, защото дните са лукави“, т. е. използвайте времето за получаване на небесни блага срещу земни стоки. Земните стоки са добродетелите, вършени заради Христа, които ни доставят благодатта на Всесветия Дух. В притчата за мъдрите и неразумните девици се казва за последните, когато не им стигнало маслото, да идат и си купят на пазара. Но когато те си купили, вратите на брачния чертог вече били затворени, и те не могли да влязат в него. Някой твърдят, че недостигът на масло у неразумните девици означавал недостиг на добри дела в техния живот. Такова разбиране не е напълно правилно. Как може да не им достигат добри дела, когато те са наречени, макар и неразумни, все пак девици? Ами че девството е най-висшата добродетел, тъй като е равноангелско състояние, и би могло само да замени всички други добродетели. Аз, бедният, смятам, че на тях не им достигала именно благодатта на Всесветия Дух Божий. Тези девици, поради духовното си неразумие, смятали, че християнското дело се състои само в това да се вършат добродетели. Постигнали те някоя и друга добродетел и чрез това сметнали, че са извършили Божието дело, а никак и не искали да

знаят, дали са получили благодатта Божия. Именно това придобиване на Св. Дух означава маслото, което не достигнало на неразумните девици. Затова са те и наречени неразумни, защото са забравили за необходимия плод на добродетелта, за благодатта на Светия Дух, без Който никой не получава и не може да получи спасение, понеже: „чрез

Светия Дух всяка душа се оживява, чрез чистота се възвисява и свещенотаинствено светлее чрез Троическото единство“. Сам Дух Свети се вселява в нашите души. И това вселяване на Вседържителя в душите ни и съпребиваването на Неговото Троическо единство с нашия дух ни бива дарявано, само когато с всички средства ние от своя страна придобиваме Дух Свети, чрез което приготвяме в душата и тялото си престол на Божието всетворческо пребъждане с нашия дух, съгласно с непреложното Божие слово: „Ще се поселя и ще ходя сред тях и ще им бъда Бог, а те ще бъдат Мой народ“.

Ето това е то маслото в светилниците на мъдрите девици, което ярко и продължително горяло, тъй че тези девици със запалени светилници могли да дочакат Младоженеца, Който дошел в полунощ, и да влязат с Него в чертога на радостта. Неразумните пък девици, като видели, че светилниците им угасват, отишли на пазара да си купят масло, но не успели да се върнат навреме, и вратите били вече затворени . Пазарът

— това е нашият живот ; вратите на брачния чертог, които се затворили и отнели достъпа до Младоженеца, това е човешката смърт ; мъдрите и неразумните девици са душите на християните, а маслото е получаваната чрез дела благодат на Всесветия Дух Божи, която изменя човека от тление в нетление, от душевна смърт в духовен живот, от тъмнина в светлина, от кошара..., в която страстите са привързани като диви животни, в храм на Божеството, в пресветъл чертог на вечна радост в Христа Исуса, нашият Господ, Творец и Избавител и вечен Младоженец на нашите души...

О, как бих желал, Ваше Боголюбие, щото през тукашния си живот Вие винаги да бъдете в Духа Божи. „Кого както заваря, тъй ще го и съдя“, — каза Господ. Беда, страшна беда е, ако Той ни завари затрупани от житейски грижи и тревоги, защото тогава кой би могъл да понесе гнева Му и да устои пред Него? Ето защо е казано: „Бдете и се молете, за да не паднете в напасть“ (Мат. 26:41), т. е. да не се лишите от Духа Божи, понеже бдението и молитвата ни донасят Неговата благодат.

Разбира се, всяка добродетел, вършена заради Христа, ни дава благодатта на Духа Свети, но най-вече тя ни се дава от молитвата, която е винаги в ръцете ни като някакво оръжие за придобиване на благодатта на Духа.

Поиска ви се например да отидете в църква, но или няма наблизко църква, или пък службата е свършила. Поиска ви се да дадете милостиня, обаче в момента не се намира беден, или нямате какво да

дадете. Поискате да запазите девството си, но нямате сили да изпълните това поради природата си, или поради изкушенията на вражеските козни, на които вие по човешка слабост не можете да се противите. Решите да извършите и някоя друга добродетел заради Христа, но пак сили не ви стигат, или няма съответен случай. Но с молитвата съвсем не е тъй: за нея всеки и всякога има възможност, — и богатият, и бедният, и знатният, и простият, и силният, и слабият, и здравият, и болният, и праведният, и грешният.

От следния пример на Свещеното предание съдете, колко голяма е силата на молитвата, когато тя се възнеса от цялата душа, дори и от страна на грешен човек. Една отчаяна майка била загубила единствения си син, който бил грабнат ат смъртта. Тя се обърнала към една случайно срещната блудница, която току-що била съгрешила, с молба да се помоли за сина и. Блудницата, трогната от скръбта на майката, се провикнала към Бога: „Не заради мен, окаяната грешница, а заради сълзите на тази майка, която скърби за сина си и твърдо е уверена в Твоето милосърдие и всемогъщество, Христе Боже, възкреси сина ѝ!“ ... И Господ го възкресил.

Толкова велика е, Ваше Боголюбие, силата на молитвата. Тя повече от всичко дава Духа Божи и е най-удобна за всекиго да я извършва.

Блажени ще бъдем, ако Господ ни завари, че бдим в пълнота на даровете на Светия Негов Дух. Тогава ние можем дръзновено да се надяваме, че ще бъдем грабнати на облаци, за да срещнем във въздуха Господа (1 Сол. 4:17), Който ще дойде с голяма слава и сила да съди живите и мъртвите и да въздаде всекиму според делата.

Ако Вие, Ваше Боголюбие, смятате за щастие да беседвате с бедния Серафим, като намирате, че и той не е лишен от Господнята благодат, то какво да се каже тогава за общуването със Самия Господ, Който е вечнотечащия Извор на всяко небесно и земно благо? Чрез молитвата ние се удостояваме да беседваме със Самия Него, Всеблагия и Оживотворяващ наш Бог и Спасител.

Но и тук ние трябва да се молим само дотогава, докато Дух Свети слезе над нас, в известните Нему степени, докато слезе над нас със Своята небесна благодат. А когато Той благоволи да ни посети, вече трябва да престанем да се молим. За какво тогаз да му се молим:

„Дойди и се всели в нас и ни очисти от всяка нечистота и спаси, Благий, нашите души“, щом Той вече е дошел при нас, за да спаси нас, които се надяваме на Него и призоваваме в истина светото Му име... Аз ще поясня на Ваше Боголюбие това с пример :да речем, Вие сте ме поканили на гости и аз съм се отзовал на поканата Ви, дошъл съм и искам да беседвам с Вас. Обаче Вие все продължавате да ме каните : „Моля Ви се, заповядайте у мене!“ Тогава аз по неволя ще си река:

„Какво говори той? Дали не се е побъркал? Аз съм дошел при него, а той все още ме вика“. Същото се отнася до Бога — Дух Свети. Затова е и казано: „Застанете (по слав. *уразнитесь*, т.е. освободете се, из — в ск. м.) и познайте, че Аз съм Бог: ще бъда превъзнесен у народите, превъзнесен по земята“ (Пс. 45:11), т. е. ще се явя и ще се явявам на всеки вярващ в Мене, който Ме призовава, и ще беседвам с него, както някога с Адам в рая, както с Авраама и Иакова, с Мойсея, Иова и с другите подобни тям.

Мнозина тълкуват, че това място се отнася само до освобождаването ни от светските работи, т. е. че при молитвена беседа с Бога човек трябва да изостави светските дела. Но аз ще Ви кажа, че, разбира се, и от тези дела трябва да се освободим при молитва, но когато поради всемогъщата сила на вярата и молитвата Господ Бог Дух Свети благоволи да ни посети и дойде при нас в пълнотата на неизказаната Си благодат, тогава трябва да изоставим дори и молитвата . Когато се моли, душата все пак мълви, а при сливането на Дух Свети тя трябва да бъде в пълно безмълвие, да чува ясно и да разбира всички думи на вечния живот, които Той тогава благоволява да и извести. През това време човек трябва да бъде в пълно отрезвление на духа и в целомъдрена чистота на плътта.

Така е било при планината Хорив, когато било казано на израилтяните, три дни още преди Божието явяване на Синай, да не се докосват до жените си, тъй като нашият Бог е огън, който изтребва всичко нечисто, и в общение с Него не може да влезе никой нечист по плът или дух.

-Отче, ами какво ще кажете за другите добродетели, вършени заради Христа, с цел да се придобие благодатта на Светия Дух? Досега вие ми говорихте само за молитвата.

-Придобивайте благодатта на Духа Свети и чрез всички други добродетели заради Христа, като търгувате духовно с тях, и то най-вече с ония от тях, които ви дават по-голяма печалба. Събирайте капитал от излишъците на благодатта Божия, туряйте ги във вечната Божия банка, от където ще получите невеществени лихви, и то не по 4 или 6 на сто, но по сто на една духовна рубла, па дори и безчислено пъти повече. Например, дава Ви се повече благодат Божия при молитва и бдение,- бдете и молете се ! Ако ли постът Ви дава изобилно Дух Божи, постете! Ако ли повече Ви дава милостинята, благотворете! ...По такъв начин се отнасяйте към всяка добродетел, вършена заради Христа.

Ето аз ще Ви разкажа за бедния Серафим. Роден съм от търговско семейство в гр. Курск. Преди да отида в манастир, помня, че ние търгувахме със стоки, които ни даваха повече печалба . Така постъпвайте, драги мой, и Вие. Както при търговията умението се

състои не в това — само да се търгува, а в това - да се получи повече печалба, така и при християнския живот . Работата не е там — само да се молим или да вършим други някои добри дела. Наистина, апостолът казва: „Непрестанно се молете“, но както знаете, и прибавя „Предпочитам пет думи да кажа разбрани, отколкото хиляди думи — с език непознат“. И Господ казва: „Не всеки, който Ми казва : Господи, Господи, ще влезе в Царството небесно, а оня, който изпълнява волята на Моя Отец Небесен“ (Мат. 7:21), т. е. оня, който върши делото Божие и то с благоговение, защото „Проклет е всеки, който върши Божието дело нерадиво.“ А делото Божие е „да вярвате в Бога и в Иисуса Христа, Когото Той е пратил“. Ако правилно разсъждаваме за Христовите и апостолските заповеди, то излиза, че нашата работа като християни е не само да умножаваме броя на добрите дела, тъй като те са само средства за постигане целта на християнския живот, но — да извличаме от тях по-голяма полза, сиреч, да придобиваме повече обилни дарове на Светия Дух.

Колко бих желал, Ваше Боголюбие, и Вие сам да придобиете този никога непресекващ извор на Божията благодат и винаги да се запитвате, дали се намирате в Духа Божи! Ако да, — благословен да бъде Бог: няма за какво да скърбите, дори да трябва веднага да се явите на страшния съд на Христа, защото както Той ни завари, тъй ще ни и съди. Ако ли пък не, то трябва да си изясним, защо и по коя причина Бог Дух Свети ни е напуснал и отново да Го търсим и да се стремим към Него и да не престанем, докато търсения от нас Господ Дух Свети бъде открит и отново заживее в нас по благодатта Си. А враговете, които ни отдтраняват от Него, ние трябва тъй да нападаме, че и помен да не остане от тях, както казва и пророк Давид: „Ще погна враговете си и ще ги настигна и не ще се върна, докле не загинат ; ще ги поразя и те не ще могат да станат, а ще паднат под нозете ми.“

Тъй, братко! Така гледайте да търгувате духовно с добродетелите! Раздавайте благодатните дарове на Дух Свети на нуждаещите се от тях, подобно на запалената свещ, която и сама свети, горейки със земен огън, и другите свещи запалва, без да намали собствения си огън, та да светят и те на други места. И ако това е тъй със земния огън, то какво да кажем за благодатния огън на Всесветия Дух Божи? Защото земното богатство, когато се раздава, намалява, а небесното богатство на Божията благодат колкото повече бива раздавано, толкова повече се преумножава у тогова, който го раздава. Та и Сам Господ благоволил да каже на самарянката: „Всеки, който пие от тая вода, пак ще ожаднее: а който пие от водата, която Аз ще му дам, той во веки няма да ожаднее : но водата която Аз ще му дам, ще стане в него извор на вода, която тече в живот вечен (Иоан. 4:13-14)

-Отче,- рекох аз, — вие говорите все за придобиване на благодатта на Духа Свети като за цел на християнския живот . Но как и къде мога аз да я видя? Добрите дела се виждат, но Дух Свети няма може да се види? Как мога, прочее, да узная, дали Той е с мен или не ?

-В сегашно време, — отговори старецът, — при почти всеобщата наша хладност към светата вяра внашия Господ Иисуса Христа и поради нашата невнимателност към проявите на Неговия Божествен промисъл за нас...сме стигнали до там, че, може да се каже, почти съвсем сме се отдалечили от истинския християнски живот. Сега нам се струват странни свидетелствата на Свещеното Писание, където Духът Божи чрез устата на Мойсея казва : „И видя Адам Господа как ходи из рая“, или когато четем у св. апостол Павла : „Отидохме в Ахайя, и Духът Божи не дойде с нас ; обърнахме се към Македония, и Духът Божи дойде с нас.“ Неведнъж и на други места в Свещеното Писание се говори за това, че Бог се е явявал на човечи.

Някои казват за това : „Тези места са непонятни. Нима хора са могли тъй ясно да виждат Бога?“ — Но нищо неразбираемо тук няма.

Неразбирането иде от това, че ние сме се отдалечили от простотата на първоначалното християнско знание и под предлог на просвета сме затънали в такава тъмнина на незнанието, че ни се струва мъчно постижимо и онова, което древните толкова добре разбирали, щото и при обикном(вени разговори дори не им се виждала чудна мисълта за явяване на Бога сред хората.

Така Иов, когото приятелите му го укорявали, че хулел Бога, им отговарял : „Как може да бъде това, когато аз чувствавам Божието дихание в ноздрите си?“, сиреч, „Как така мога да хуля Бога, когато Дух Свети пребивава с мене ? Ако хулех Бога, то Дух Свети би се отстранил от мене, но ето че аз дори и диханието му чувствавам в ноздрите си“. По същия начин се говори и за Авраама и за Иакова, че те видели Бога и беседвали с Него. А Иаков дори се и борил с Него.

Мойсей видял Бога, когато бил удостоен да получи от Него скрижалите на закона при планината Синай. Облачният и огненият стълб или, иначе казано, явната благодат на Дух Свети служели за пътеводители на Божия народ в пустинята. Хората виждали Бога и благодатта на Светия Негов Дух не насъне, не в мечтания, или в изстъплението на разстроено то въображение, а действително, на яве.

Твърде много сме станали ние невнимателни към делото на нашето спасение, та затова и много други думи на Свещеното Писание приемаме не в тоя смисъл, в който би трябвало. И всичко това е, защото не търсим благодатта Божия. Поради гордостта на ума си не я допускаме да се всели в нашите души, и затова не получаваме истинско просвещение от Господа, което се изпраща в сърцата на ония, които от все сърце гладуват и жадуват за Божията правда...

Когато Господ Бог вдъхнал в Адамовото лице диханието на живота, тогаз, както се изразява Мойсей, „Адам стана жива душа“, сиреч, напълно във всичко подобна Богу и навеки безсмъртна като Него.

Именно от това жизнено дихание, вдъхнато в Адамовото лице от творческите уста на Всетвореца и Вседържителя Бога, Адам дотолкоз се умъдрил, че никога не е имало, няма и едва ли ще има някога на земята човек по-премъдър и многознаещ ат него. Когато Господ му заръчал да даде имена на всичко, то на всяка твар той дал такава наименование, което напълно да изразява всички качества, възможности и свойства, които Бог и дарувал още при създаването и.

Ето с този свръхестествен дар на Божията благодат изпратен нему чрез жизненото дихание, Адам можел да вижда и да разбира Господа, Който ходел из рая, и да схваща думите Му и разговорите на светите ангели и езика на всички зверове, птици и гадини, които живеели по земята . Всичко онова, което сега е скрито за нас, понеже сме паднали и грешни, било ясно за Адама до преди падението му.

Обаче като вкусили — противно на Божията повеля — от дървото за познаване добро и зло, Адам и Ева узнали разликата между доброто и злото и претърпели всички беди, които произтичали от нарушаването на Божията заповед. Тогава те се лишили от този безценен дар — благодатта на Духа Божи, тъй щото до самото идване на Богочовека Иисуса Христа в света „Дух Свети още не бе даден, понеже Иисус още не бе прославен“. (Иоан. 7:39)

Но това не значи, че Духът Божий съвсем Го е нямало в света. Той е пребъдвал тук, само че не в такава пълнота, както в Адама или в нас, православните християни, а само външно се е проявявал. Така, признаците на Неговото пребиваване в света били известни на целия човешки род. Например на Адама и Ева и след грехопадението били открити много тайни, които се отнасяли до бъдещето спасение на човешкия род. И Каин, въпреки нечестието и престъпността си, лесно разбирал Божия благодатен, макар и изобличителен глас, насочен към него. Ной разговарял с Бога. Авраам видял Бога и Неговия ден и се възрадвал. Благодатта на Светия Дух, която действувала във, се отразявала и у всички ветхозаветни пророци и светии на Израиля. У евреите били създадени по-късно специални пророчески училища, където се учили да разпознават признаците на Божието или ангелско явяване и да различават проявите на Светия Дух от обикновените явления, които се случват в природата на безблагодатния земен живот. Св. Симеон Богопремец, св. Богоотци Иоаким и Ана и множество безбройни Божии раби имали постоянни, разнообразни, открити Божествени явления, гласове, откровения, които се оправдавали чрез очевидни чудесни събития.

Св. Симеон Богоприемец бил пазен от Дух Свети, след като на 65-годишна възраст му била предизвестена тайната на приснодевственото зачатие и раждане на Спасителя от Пречистата Приснодева Мария. Като преживял по благодатта на Всесветия Дух Божи още 300 години, на 365-та година от живота си той ясно заявил в храма, че осезателно узнал чрез дара на Дух Свети, че този именно е Христос, Спасителя на света, за Чието свръхестествено зачатие и рождение от Дух Свети му било съобщено преди триста години от ангел.

Ето и св. Анна пророчица, дъщеря Фануилова, която осемдесет години служела Богу в Неговия храм, и тя възвестила, че наистина Той е обещания на света Месия, истинският Христос, Богочовекът, Царят Израилев, дошел да спаси Адама и човешкия род.

А когато нашият Господ Иисус Христос благоволил да извърши цялото дело на спасението, след възкресението Си духнал на апостолите Си, като възобновил жизненото дихание, изгубено от Адама, и им дарил същата онази Адамовска благодат на Всесветия Божи Дух. Но не само това ; Той им казал, че по-добре е за тях Той да отиде при Отца, защото иначе Дух Свети не ще дойде в света ;ако ли пък Той, Христос, отиде при Отца, то ще им изпрати Утешителя, Който ще ги упъти във всяка истина и ще им напомни всичко, което Той им е говорил, когато още е бил в света с тях.

Чрез това им била обещана вече благодат въз благодат. И ето, в деня на Петдесетницата Той тържествено им изпратил Светия Дух в бурен вихър под вид на огнени езици, които се спрели на всекиго едно от тях, пронизали ги и ги изпълнили със силата на огнеобразната Божествена благодат, която росоносно ухаела и радостотворно действувала в душите на приобщилите се към нейната сила и прояви. И тази именно огневдъхновителна благодат на Духа Свети, която бива давана на всички вярващи в Христа при тайнството Кръщение, се запечатва чрез священото миропомазване по главните места на нашата плът, посочени от св. Църква, която е вековна пазителка на тази благодат, при което се произнасят думите : „печать дара Духа Святаго“.

Върху що, Ваше Боголюбие, поставяме ние, убогите, своите печати, ако не на съсъди, които съдържат някаква драгоценност, която ние високо ценим? А кое може да бъде на света по-високо и по-драгоценно от даровете на Светия Дух, изпращани нам свише в тайнството Кръщение? Кръщенската благодат е толкова велика и необходима и тъй живоносна за човека, че тя не се отнема дори и на еретиците до самата им смърт, сиреч, докато изтече срокът, определен свише от Промисъла Божи за пожизнения изпит на човека тук на земята.

А този изпит има за цел да установи, на какво е способен човек и какво може да извърши за това време с помоща на даруваната му свише благодатна сила. И ако ние никога не грешехме след кръщението си, то навеки щяхме да си останем свети, непорочни и освободени от всяка телесна и духовна нечистота Божии угодници. Но там е нещастieto, че ние, напредвайки във възраст, не напредваме в благодатта на Всесветия Дух Божи и оставяме в разни степени грешни и много грешни люде.

Когато обаче някой, подбуден от желящата нашето спасение Божия премъдрост, която обхваща всичко, се реши заради нея да се стреми към Бога и да бди, за да постигне вечното си спасение, такъв човек, послушен на нейния глас, трябва да прибегне към истинско покаяние за греховете си, като върши добродетели, противоположни на предишните си грехове. Чрез добродетелите пък, вършени заради Христа, той трябва да се стреми да придобие Светия Дух, Който в нас действа и вътре в нас устройва Царството Божие.

Не току тъй Словото Божие казва, че Царството Божие е вътре в нас и че то бива насилвано и насилници го грабят. Тovo значи, че ония, които, въпреки че са свързани с греховни връзки, които връзки не ги допускат да се приближат с покаяние до Спасителя, все пак презират якостта на тези греховни връзки и правят усилия да ги разкъсат, — такива хора след това наистина се явяват пред Божието лице по-бели от сняг, очистени чрез Неговата благодат. „Дойдете..., казва Господ. Да бъдат греховете ви и като багрено, — като сняг ще избелея“. (Ис. 1:18)

Така някога светият Тайновидец Иоан Богослов видял подобни люде в бели дрехи (т. е. дрехи на оправдание) с палмови клонки в ръка, в знак на победа; те пеели Богу дивна песен "алилуия". Никой не би могъл да наподоби красотата на тяхното пеене. За тях Ангелът Божи казал, че те са излезли от голямата скръб и изпрали и избелили ризите си в кръвта на Агнеца, сиреч, — изпрали ги в страданията си и ги избелили в причащението с пречистите и животворящи Тайни на Плътта и Кръвта на Непорочния и Пречист Агнец Христа, Който преди векове самоволно бе отишел на заклание за спасението на света, винаги и досега е заколван и раздробяван, но никога не се изчерпва. Той е, Който ни дава вечно и не оскъдяващо спасение за напътствие към вечния живот и за благоприятен отговор на страшния Негов съд, което е скъпа и превишаваща ума замяна на оня плод от дървото на живота, от който поиска да лиши човешкия род нашият враг — падналият от небето денница.

Макар и дяволът да е прельстил Ева, а заедно с нея и Адама, но Господ им дарил Изкупител в плода от семето на жената, Който чрез смъртта Си потъпкал смъртта. И не само това, но е и дал на всички

нас, в лицето на жената Приснодева Мария, непрестанна ходатайка пред Своя Син и нашия Бог, непосрамваща и непобедима Застъпница дори за най-отчаяните грешници. Затова и Божията Майка се нарича "язва на бесовете", понеже бесът няма възможност да погуби оня човек, който неотстъпно прибегва до помоща на Божията Майка. Освен това, Ваше Боголюбие, аз, убогият Серафим, трябва да Ви обясня, в що се състои разликата между действията на Светия Дух, Който свещено и тайнствено се вселява в сърцата на вярващите в нашия Бог и Спасител Иисуса Христа, и проявите на греховната тъмнина, която по бесовска бодбуда действува крадешком в нас. Духът Божи ни напомня думите на Господа Иисуса Христа и винаги действува единно с Него, като изпълва сърцата ни с тържество и радост и насочва стъпките ни към пътя на мира. Бесовският и измамнически дух пък внушава мисли, противни на Христа, и проявите му в нас са бурни, яростни и изпълнени с похот на плътта и на очите и с гордост житейска.

"Истина, истина ви казвам, че всеки, които живее и вярва в Мене, не ще умре во веки . "Оня, който притежава благодатта на Светия Дух заради правата си вяра в Христа, дори по човешка немощ и да умре душевно от някакъв грях, то не ще умре завинаги, но ще бъде възкресен чрез благодатта на нашия Господ Иисус Христос, Който взима върху Си греховете на света и дада даром благодат въз благодат.

Ей за тази благодат, проявена пред целия свят и целия наш човешки род в Богочовека, е казано в Евангелието: "В Него имаше живот, и животът беше светлината на човеците" и се прибавя: "и светлината в мрака свети, и мракът я не обзе" (Иоан. 1:4-5) Това значи, че благодатта на Светия Дух, дарувана при кръщението в името на Отца и Сина и Светия Дух, въпреки всички наши грехопадения и тъмнина около душата ни, все пак свети в сърцето ни с предвечната и безценна Божествена светлина на Христовите заслуги. Тази Христова светлина, когато грешникът не се кае, се провиква към Отца: "Авва, Отче! (Гал. 4:6) не се прогневявай до край за тази неразкаяност! "

Тази светлина е и която, след като грешникът се обърне към покаяние, напълно изглажда следите от извършените престъпления.

Тя облича предишния престъпник отново в одежда на нетление, изтъкана от благодатта на Светия Дух, придобиването на която е целта на християнския живот, за което аз толкова време вече говоря на Ваше Боголюбие.

Ще Ви кажа още нещо, за да разберете още по-ясно, какво се разбира под благодат Божия, как да се разпознава и в що особено се проявява тя у хората, които са просветени от нея. Благодатта на Светия Дух е светлина, която просвещава човека. Цялото Свещено Писание говори

за това. Така, Богоотец Давид казва : "Твоят закон е светилник за моите нозе и светлина за моите пътища. И да не беше Твоят закон, който ме поучава, щях да погина в нищожеството си. " Тovo ще рече:

благодатта на Светия Дух, изразена в закона чрез словата на Господните заповеди, е светилник и светлина за мен; и да не беше тази благодат на Духа Свети, която аз тъй грижливо и усърдно придобивам , да ме просвещава в мрака на грижите, свързани с великото звание на моя царски сан, то от къде аз щях да взема поне искрица от светлина, за да озари моя жизнен път, затъмнен от недоброжелателството на моите неприятели.

И действително, Господ неведнъж проявявал пред много свидетели действието на благодатта на Светия Дух върху ония люде, които Той освещавал чрез славното Си слизание над тях. Спомнете си за Мойсея след беседата му с Бога на планината Синай. Хората не можели да го гледат дори, — толкова сияел той с необикновена светлина, която обкръжавала лицето му. Това го карало да се явява пред народа с покривало на лице. Спомнете си Преображението на Господа на планината Тавор. Силна светлина Го окръжила, дрехите Му блестели като сняг, и учениците Му от страх паднали ничком . А когато Мойсей и Илия Му се явили в същата тази светлина, то, за да се скрие сиянието на Божествената благодат, което ослепявало очите на учениците, облак ги засенил. Така благодатта на Всесветия Божи Дух се явява в неизказана светлина за всички, над които Бог простира нейното действие.

-А по какъв начин, — запитах аз отца Серафима, — мога да узная, че се намирам в благодатта на Светия Дух?

-Това е много просто, Ваше Боголюбие, — отговори ми той. — Затова и Господ казва: "Всичко е просто за ония, които намират разум"... Но цялата наша беда е там, че сами ние не търсим този Божествен разум, Който не крещи, понеже не е от тоя свят. Този разум, изпълнен с любов към Бога и ближния, подпомага човека за неговото спасение. За този разум Господ казва : "Бог иска всички да се спасят и да дойдат до познаване на истината . " Своите апостоли пък Той укорил, че им липсва такъв разум, като им рекъл: "Не сте ли неразумни? Не сте личели писанията, та не разбирате тази притча?" Пак за същия разум се казва в Евангелието за апостолите, че Господ им отворил тогаз разума (Лук. 24:45), тъй че апостолите винаги виждали, дали пребъдва над тях Дух Свети или не. Проникнати от Него, те утвърждавали, че тяхното дело е свято и напълно угодно на Господа Бога. С това се обяснява и туй, дето в писанията си писали: "Угодно бе на Светаго Духа и нам" (Деян. 15:28). На това основание те предлагали своите послания като неизменна истина, за полза на всички вярващи. Така светите апостоли осезателно съзнавали у себе си присъствието на

Божия Дух...Ето прочее, Ваше Боголюбие, виждате ли, колко е просто...

-Все пак не схващам, — отговорих аз, — по кой белег мога сигурно да узная, че съм в Божия Дух. Как да разпознавам сам у себе си истинското Му явяване?

-Аз вече Ви казах, Ваше Боголюбие, че това е много просто, — отговори старецът, — и подробно Ви разправих, как биват хората в Божия Дух, и как трябва да разбираме, че Той се е явил в нас ...Какво искате още, брате?

-Искам да схвана това добре, — казах аз.

Тогава отец Серафим ме хвана здраво за раменете и ми рече: — Сега двамата ние с Вас, братко, сме в Божия Дух. Защо не ме гледате?

— Не мога да Ви гледам, отче, — отговорих аз, — понеже из очите Ви се сипят мълнии. Лицето Ви е станало по-светло от слънце, тъй че очите ми се пръскат от болка.

— Не се страхувайте, Ваше Боголюбие, — каза отец Серафим — и Вие сега сте станали тъй светъл както съм аз. Сега Вие сте в пълнотата на Духа Божи, иначе не бихте могли да ме виждате такъв.

И, като приклони към мене глава той тихичко ми пошепна на ухото: -Благодарете на Господа Бога за Неговата неизказана милост към Вас!

Вие видяхте, че аз дори не се и прекръстих, а само в сърцето си мислено се помолих на Господа Бога и си казах вътрешно: Господи, удостой го ясно и с телесните си очи да види онова слизание на Твоя Дух, с което Ти удостояваш Своите раби, когато благоволяваш да се явяваш в светлината на великолепната Си слава! И ето, братко, че Господ мигновено изпълни смирената просба на убогия Серафим... Как да не Му благодарим за този неизказан Негов дар към двамата?

Дори и на великите пустинници не винаги Господ Бог явява тъй Своята милост. По застъпничеството на самата Божия Майка, Божията благодат благоволи да утеши вашето съкрушено сърце, подобно на чадолюбива майка. Но защо не ме гледате в очите?

Гледайте направо, не се бойте! Господ е с нас!

Аз погледнах след тези думи в лицето му и ме обзе още по-голям благоговеен ужас

Представете си в средата на слънцето, в най-силния блясък на обедните му лъчи, лице на човек, който разговаря с вас. Вие виждате движението на устата му, променливия израз на очите му, чувате гласа му, чувствувате, че някой ви държи с ръце за раменете, но не само тези ръце не виждате, не виждате нито самия себеси, нито неговата фигура, а — само една ослепителна светлина, която се простира надалеч и озарява с яркия си блясък, и снежната пелена, която покрива поляната, и снежния прах който се сипе върху вас и

върху великия старец. Но възможно ли е изобщо да си представи човек онова положение, в което аз се намирах тогава?!

— Как се чувствувате сега? — запита ме отец Серафим.

— Необикновено добре! — казах аз.

— Но как добре? Какво именно чувствувате?

— Чувствувам такава тишина и мир в душата си, че с никакви думи не мога да ги изразя!

— Това, Ваше Боголюбие, — рече отец Серафим, — е оня мир, за който Господ е казал на учениците Си: "Моят мир ви давам. Аз не ви давам тъй, както светът дава"(Иоан. 14:27). "Да бяхте от света, светът щеше да люби своето; а понеже не сте от света, но Аз ви избрах от света, затова светът ви мрази"(Иоан. 15:19). "Но дерзайте, Аз победих света"(Иоан. 16:33). Ето на тези именно люде, мразени от света, но избрани от Господа, Той и дарува този мир, който вие сега чувствувате у себе си, и който според апостолския израз, "надвишава всеки ум".

Така го нарича апостолът, понеже не може с никакви думи да се изрази това душевно блаженство, което този мир създава у ония люде, в чиито сърца Господ Бог го внедрява. Христос Спасителя го нарича мир, който идва от Неговите собствени щедрости, а не от тоя свят. И наистина, никакво земно благополучие не е в състояние да го даде на човешкото сърце. Той бива даряван свише от самия Господ Бог, поради и което се нарича мир Божи...Но какво чувствувате още? — запита ме отец Серафим.

— Необикновена сладост! — отговорих аз.

— Това е онази сладост, — продължи той, -за която се говори в Свещеното Писание: "От тлъстината на Твоя дом ще се опият и от извора на Твоята сладост ще ги напоиш". Ето тази е сладостта, която сега преизпълня нашите сърца и се разлива по всички наши жили с неизказана наслада. От тази сладост сърцата ни като че ли се топят, и двама ние сме изпълнени с такова блаженство, което не може да бъде изразено с никакъв език...Какво още чувствувате?

— Необикновена радост в цялото си сърце!

И отец Серафим продължи:

— Когато Духът Божи слиза в човека и го осенява с пълнотата на Своето наитие, тогава човешката душа се преизпълва с неизказана радост. Духът Божи е радостотворен за всичко, до което се докосне.

Това е същата радост, за която Господ казва в Евангелието Си: "Жена, кога ражда, има болки, защото е дошел часът и; но, след като роди младенца, от радост не помни вече мъките, защото се е родил човек на света"(Иоан. 16:21). "В света скърби ще имате, но Аз пак ще ви вода, и ще се зарадва сърцето ви, и радостта ви никой няма да ви отнеме" (Иоан. 16:33,22). Но колкото и да е утешителна тази радост, която Вие сега чувствувате в сърцето си, все пак тя е нищожна в

сравнение с онази, за която Сам Господ чрез устата на Своя апостол е казал: "Око не е виждало, ухо не е чувало, и човеку на ум не е идвало това, що Бог е приготвил за ония, които Го обичат" (1 Кор. 2:9). Залог за тази радост ни се дава отсега. Ако прочее от него вече ни е тъй приятно, сладко и весело на душата, то какво да кажем за оная радост, която е приготвена там на небесата за ония, които плачат тук на земята? Тъй и Вие, драги мой, сигурно доста сте си поплакали в своя земен живот, та вижте с каква радост Ви утешава Господ още тук. Сега нас двамата ни чака труд след труд, за да възлизаме от сила в сила и да достигнем мярката на възрастта на Христовото изпълнение, та да се сбъднат върху нас Господните думи: "Които се надява на Господа, ще подновят силата си: ще дигнат криле като орли, ще припнат и не ще се отрудят, ще отидат и не ще се уморят"(Ис. 40:31), ще минават от сила в сила и ще им се яви Бог на боговете в Сиона на разумяването и небесните видения (Пс. 83:8)... Тогава чак тукашната наша радост, която сега ни се открива донякъде и набързо, ще се яви в цялата си пълнота, като ни преизпълни с неизразими небесни наслади, и никой не ще може да ни я отнеме... Какво чувствувате още, Ваше Боголюбие?

— Необикновена топлина ! — отговорих аз.

— Как така топлина? Та ние сме в гората. Сега е зима и под нозете ни има сняг...и отгоре се сипе снежен прах... Каква топлина може да има тук?

— Такава, каквато има в банята, когато пуснат парата...

— Ами миризмата, — запита ме той, — и тя ли е също като в банята?

— Не, — отвърнах аз, — на земята не съществува нищо, което да наподобява това благоухание. Когато беше още жива майка ми, аз обичах да танцувам и да ходя по балове и танцувални вечери ; тогава майка ми ме напръскваше с парфюми, които купуваше от най-добрите магазини в Казан. Но и онези парфюми не издават такава благоухание.

— Сам аз, драги мой, зная това точно тъй, както и Вие, но нарочно Ви запитвам, дали и Вие усещате същото, — рече отец Серафим с приятна усмивка. - Имате пълно право, Ваше Боголюбие, че никое земно благоухание, дори и най-приятното, не може да се сравни с това, което ние сега усещаме, понеже сега нас ни заобикаля благоуханието на Светия Божи Дух. Кое от земните неща може да се сравни с него?

— Забележете, Ваше Боголюбие, и това, че макар около нас да е топло като в баня, както ми казахте, все пак нито върху нас, нито под нас снегът се топи. Значи тази топлина не е във въздуха, а в нас самите. Тя е онази именно топлина, за която с думите на молитвата ние се обръщаме към Господа: "Съгрей ме с топлотата на Светия Дух!" От нея съгривани, пустинниците не се бояли от зимния мраз, тъй като

били обличани в благодатна дреха, изтъкана от Дух Свети, като в
топъл кожух.

— Така и трябва да бъде наистина, понеже благодатта Божия трябва да
живее вътре в нас, в нашето сърце, според думите на Господа:

"Царството Божие е вътре във вас". А под Царство Божие Господ е
разбирал благодатта на Светия Дух. Ето това Царство Божие сега се
намира вътре в нас, а благодатта на Светия Дух и от вън ни осиява и
съгрява. Тя преизпълва околния въздух с най-различни благоухания,
услажда чувствата ни с небесна наслада и напоява сърцата ни с
неизразима радост.

— Нашето сегашно положение е същото, за което апостолът казва:
"Царството Божие не е ястие и питие, а правда и мир и радост в
Светаго Духа"(Рим. 14:17). Нашата вяра се състои не в убедителни
думи на земна премъдрост, а в проявяване на сила и дух (1 Кор. 2:4).
Ето в това състояние ние сега се намираме. За това състояние е казал
Господ: "Тук стоят някои, които няма да вкусят смърт, докле не видят
Царството Божие дошло в сила"(Марк. 9:1)

— Та ето, Ваше Боголюбие, с каква неизказана радост ни удостои сега
Господ Бог. Ето що значи да бъдеш в пълнотата на Светия Дух, за
която св. Макарий Египетски пише: "Сам аз бях в пълнотата на Духа
Свети"... С тази пълнота на Своя Свети Дух сега ни изпълни
Господ и нас, убогите... Сега, Ваше Боголюбие, май вече няма да
питате, как се чувствуват хората в благодатта на Духа Свети... Ще
запомните ли сегашното проявление на неизказаната Божия милост,
която ни посети?

— Не зная, отче,- казах аз, — дали Бог ще ме удостои завинаги да
запомня тази Божия милост живо и ясно, както я чувствавам сега.

— Аз пък мисля, — отговори отец Серафим, — че Господ ще ви
помогне за всякога да запазите това в паметта си. Иначе Неговата
благодат не би се склонила тъй мигновено към моята смирена молитва
и не би побързала тъй скоро да послуша убогия Серафим. Пък освен
това, не само за самия Вас се дава да разберете това, но чрез Вас — за
целия свят, та като се утвърдите Вие сам в Божието дело, да можете да
бъдете полезен с това и на другите.

А що се отнася до това, че аз съм монах, а Вие — светски човек, то по
това няма какво да разсъждаваме. За Бога има значение правата вяра
в Него и Единородния Му Син. Заради това се дава обилно свише
благодатта на Светия Дух. Господ търси сърце, изпълнено с любов
към Бого и ближния. То е престолът, на който Той обича да седи и на
който Той се явява в пълнотата на Своята наднебесна слава. "Синко,
дай ми сърцето си", — казва Той, - ... а всичко друго Аз ще ти дам ",
понеже в човешкото сърце може да се вмести Царството Божие.

Господ заповядва на учениците Си: "Търсете първом Царството на

Бога и Неговата правда , и всичко това ще ви се придаде" (Мат. 6:33), защото "вашият небесен Отец знае, че имате нужда от всичко това" (Мат. 6:32)

Господ Бог не ни укорява, защото се ползуваме от земните блага, понеже и Сам Той казва, че щом сме поставени в земния живот, ние имаме нужда от всичко това, т. е. от всичко, което дава покой на нашия земен живот и прави по-лек и удобен нашия път към небесното отечество. Като се основава на това, св. апостол Петър казва, че според него, няма нищо по-добро на света от благочестие, съединено с доволство. И св. Църква се моли, щото Господ да ни дари това. И при все че скърбите, нещастията и разнообразните нужди са неотделими от нашия земен живот, все пак Господ не иска ние да бъдем само в скърби и напасти; затова и ни заповядва чрез св. апостоли да понасяме един другиму теготите и така да изпълним закона Христов (Гал. 6:2). Господ Исус Сам ни дава заповед да се обичаме едни други и, като се утешаваме взаимно чрез тази любов, да си облекчаваме скръбния и тесен път на нашето пътуване към небесното отечество. За какво и Сам Той слезе от небесата при нас, ако не, като възприе нашата бедност, да ни обогати чрез богатството на Своята благодат и неизказани щедрости? Та нали Той дойде не за да Му послужат, а за да послужи Сам на другите и да даде душата Си откуп за мнозина (Марк. 10:45)! Така постъпвайте и вие, Ваше Боголюбие, като видяхте явно оказаната Ви милост Божия? Съобщавайте за това на всекиго, който желае да се спаси. Защото "жетвата е голяма, а работниците — малко", казва Господ (Мат. 9:37). Ето и нас Господ Бог ни е извел на работа и ни е дал даровете на Своята благодат, та, като пожънваме класовете на спасението на нашите ближни, привеждайки ги в множество в Царството Божие, да Му дадем плод: — един тридесет, друг — шестдесет, а трети — сто. Да се пазим, скъпи мой, да не бъдем осъдени с оня лукав и ленив раб, който закопал таланта си в земята, а да се стараем да подражаваме на тези добри и верни раби на Господа, които Му донесли единият — вместо два таланта — четири, а другият — вместо пет таланта — десет.

А в милосърдието на Господа няма какво да се съмняваме. Вие сам, Ваше Боголюбие, видяхте, как се сбъднаха върху нас думите Господни, казани чрез пророка: "Аз не съм Бог отдалече, а отблизо, и твоето спасение е до устата ти". Не сварих аз, убогият, да се прекръстя, а само в сърцето си пожелах Господ да Ви удостои да видите благодтта Му в цялата и пълнота, и Той благоволи незабавно и на дело да изпълни моето желание. Като казвам това, аз не се хваля и не изкам да изтъкна своето значение и да възбудя у Вас завист, че аз съм монах, а Вие — мирянин; не, Ваше Боголюбие, не! "Близко е Господ до всички, които го призовават с истина". Той не гледа на лице. Защото "Отец люби

Сина и всичко дава в ръцете Му". Стига ние сами да обичаме своя небесен Отец като истински синове, Той еднакво чува и монаха, и простия мирянин. Стига те и двамата да са православни и да обичат Бога от дълбочината на сърцето си и да имат в Него вяра, макар колкото синапово зрънце, тогава те и планини ще преместват.

Един движи хиляди, а двама — десетки хиляди. Сам Господ казва: "Всичко е възможно за вярващия"; а св. апостол Павел се провиква: "Всичко мога чрез Христа, Който ме укрепява". Но нашият Господ Исус Христос още по-дивно казва за вярващите в Него: "Който вярва в Мене, делата, що Аз върша, и Той ще върши, и по-големи от тях ще върши; защото Аз отивам при Отца Си" (Иоан. 14:12). "Досега нищо не сте искали в Мое Име; искайте и ще получите, за да бъде радостта ви пълна (Иоан. 16:24). Така е то, Ваше Боголюбие,- каквото и да поискате от Господа Бога, всичко ще получите, стига да е то за слава Божия или за полза на ближния, защото и второто Той отнася към Своята слава, като казва: "Всичко, което сте сторили на едного от тия Мои най-малки братя, на Мене сте го сторили" (Мат. 25:40)

Тъй че не се съмнявайте ни най-малко, че Господ Бог ще изпълни вашите просби, стига те да са насочени или към славата Божия, или към ползата и назиданието на ближните. Но дори нещо да ви е нужно и за собствена ваша полза или изгода, и това дори скоро и благопослушно Господ ще благоволи да ви прати, стига само да имате крайна необходимост от това. Защото Господ обича ония, които Го обичат, "Благ е Господ към всички... Неговите щедрости са върху всичките Му дела "(Пс. 144:9). Той ще изпълни волята на ония, които се боят от Него, и ще чуе молитвата им и ще изпълни всички техни намерения и желания.

От едно само се пазете, Ваше Боголюбие, да не искате от Господа онова, от което нямате крайна нужда. Господ не ще Ви откаже и него заради Православната Ви вяра в Христа Спасителя, защото не ще предостави Господ жезъла на праведните на произвола на грешниците и незабавно ще извърши волята на Своя раб Давида. Обаче след това все пак ще иска от него сметка, защото Го е безпокоил той без особена нужда и е искал от Него онова, без което е могъл да мине твърде добре.

Така, Ваше Боголюбие, аз вече Ви казах и показах на дело всичко онова, което Господ и Божията Майка благоволиха да Ви открият чрез мене, убогият Серафим. Идете си, прочее с мир! Нека Господ и Божията Майка да бъдат с Вас сега, винаги и във вечни векове. Амин.
Идете си с мир!...

През време на цялата тази беседа от момента, когато лицето на отца Серафима светна, това видение не престана. Всичко казано отначалото и до тук той го изрече, като се намираше все в същото

положение. Неизказаният блясък на светлина, който излизаше от него, аз видях със собствените си очи, което съм готов да потвърдя и с клетва".

(<http://pravoslavie.domainbg.com>)

Радост моя, Свети Серафим Саровски, в името Исус Христово моли Бога за мен и нека да:

1. придобия Светия Божи Дух
2. спечеля венеца на правдата в бъдещия живот, а в тукашния да се изпълня с благодатта на Светия Дух
3. се всели Светият Дух в душата ми
4. приготвя в душата и тялото си престол на Божието всетворческо пребъждане с моя дух
5. получа чрез дела за Христа благодатта на всесветия Дух Божи
6. бъда винаги в Духа Божи
7. бъда в пълнотата на даровете на Светия Божи Дух
8. слезе Дух Свети над мен със своята небесна благодат
9. благоволи да ме посети Господ Бог Дух Свети
10. дойде при мен в пълнотата на неизказаната си благост Господ Бог Дух Свети
11. чувам ясно и разбирам, в пълно безмълвие, думите на вечния живот, както Светият Дух благоволява да ми извести
12. вярвам в Бога и в Исуса Христа, когото Той е пратил
13. върша делото Божие с благоговение
14. придобивам повече обилни дарове на Светия Дух
15. придобия непресъхващия извор на Божията благодат и винаги да се запитвам дали се намирам в Духа Божи. Благословен да бъде Бог!
16. открия Господ Бог Дух Свети и да заживее с мен по благодатта Си
17. раздавам благодатните дарове на Дух Свети на нуждаещите се от тях
18. чувствам Божието дихание в ноздрите си като Йов
19. пребивава Дух Свети с мене
20. виждам Бога като Авраам, Яков, Мойсей
21. ми служи като пътеводител явната благодат на Светия Дух
22. търся благодатта Божия и тя да се всели в душата ми
23. получа истинско просвещение от Господа като от все сърце гладувам и жадувам за Божията правда
24. стана и аз, като Адам, жива душа във всичко подобна на Бога и навеки безсмъртна като Него
25. виждам и разбирам Господа чрез свръхестествения дар на Божията благодат, да схващам думите Му и разговорите на Светите ангели и езика на всички зверове, птици и гадини, които живеят по земята

26. ми бъде даден безценния дар – благодатта на Духа Божи
27. пребъдва в пълнота у мен Духът Божи, така както е пребъдвал в пълнота у Адама преди грехопадението
28. ми бъдат открити много тайни за спасението на човешкия род
29. разбирам лесно Божия благодатен глас
30. разговарям, като Ной, с Бога
31. видя, като Авраам, Бога и Неговия ден и да се възрадвам
32. разпознавам признаците на Божието или на ангелското явяване и да различавам проявите на Светия Дух от обикновените явления
33. имам и аз, като Свети Симеон Богоприемец, Светите Богоотци Йоаким и Ана, постоянни, разнообразни, открити Божествени явления, гласове, откровения, които да се оправдават чрез очевидни чудесни събития
34. бъда пазен от Светия Дух, подобно на Свети Симеон Богоприемец
35. ми бъде предизвестена тайната на приснодевственото зачатие и раждане на Спасителя от Пречистата Приснодева Мария
36. узная осезателно чрез дара на Светия Дух Христос, Спасителя на света
37. се възобнови у мен жизненото дихание, изгубено от Адама, и Христос да ме дари със същата онази Адамовска благодат на Всесветия Божи Дух
38. ми бъде изпратен от Христос Утешителя, Който ще ме упътва във всяка истина и ще ми напомня всичко, което Той е говорил
39. ми изпрати Господ Светия Дух във вид на огнени езици, да ме пронижат и да ме изпълнят със силата на огнеобразната Божествена благодат
40. бъда запечатан с дара на Светия Дух
41. напредвам в благодатта на Светия Дух Божи
42. бъда подбуден от Божията Премъдрост да се стремя към Бога и да бдя, за да постигна вечното си спасение
43. се вслушвам в гласа на Божията Премъдрост и да прибегна към истинско покаяние за греховете си
44. се стремя да придобия Светия Дух, Който в нас действа и вътре в нас устройва Царството Божие
45. бъда очистен чрез Божията благодат
46. изляза от голямата скръб, да изпера и избеля ризата си в кръвта на Агнеца
47. ми бъде дадена Приснодева Мария, като непрестанна ходатайка пред Своя Син и нашия Бог, непосрамваща и непобедима застъпница дори за най – отчаяните грешници
48. прибягвам неотстъпно до помощта на Божията Майка
49. се всели свещено и тайнствено в сърцето ми Светия Дух

50. ми напомня Духът Божи думите на Господа Исуса Христа и да изпълва сърцето ми с тържество и радост като насочва стъпките ми в пътя на мира
51. притежавам благодатта на Светия Дух заради правата си вяра в Христа
52. бъда възкресен чрез благодатта на нашия Господ Исус Христос, Който взима върху Си греховете на света и дава даром благодат въз благодат
53. свети в сърцето ми благодатта на Светия Дух, дарувана при кръщението в името на Отца и Сина и Светия Дух, с предвечната и безценна светлина на Христовите заслуги
54. се провиква към Отца Христовата светлина, която е у мен: „ Авва, Отче! Не се прогневявай докрай за моята неразкаяност!”
55. се облека в одежда на нетление, изтъкана от благодатта на Светия Дух
56. ме просвети светлината на благодатта на Светия Дух
57. е светилник и светлина за мен благодатта на Светия Дух, да ме просвещава в мрака на грижите и да озарява моя жизнен път
58. ме освети Господ чрез славното Си слизание над мен
59. се яви в неизказана светлина за мен благодатта на Всесветия Божи Дух
60. търся Божествения разум, изпълнен с любов и истина и подпомагащ човека за неговото спасение
61. се спася и да дойда до познаване на истината
62. ми се отвори разумът, та винаги да виждам дали пребъдва над мен Дух Свети или не
63. бъде угодно на Светия Дух това, което върша
64. съзнавам, като светите апостоли, осезателно у себе си присъствието на Божия Дух
65. съм в пълнотата на Духа Божи. Благодаря Ти, Господи, за неизказаната Ти милост към мен!
66. ме удостои Господ ясно и с телесните си очи да видя слизането на Духа, с който Той удостоява Своите раби, когато благоволи да им се яви в светлината на великолепната Си слава
67. благоволи Божията благодат да утеши моето съкрушено сърце по застъпничеството на самата Божия Майка
68. е Господ с нас
69. чувствам тишина и мир в душата си, неизразими с думи
70. ми дари Господ този мир, който надвишава всеки ум
71. се напоя от извора на Божията сладост
72. се изпълня с неописуемо блаженство
73. слезе Духът Божи в Своята пълнота у мен и душата ми да се преизпълни с неизказана радост

- 74.се зарадва сърцето ми с радост, която никой не може да ми отнеме
- 75.възлизам от сила в сила, за да достигна мярката на възрастта на Христовото изпълнение
- 76.ми се яви в цялата си пълнота радостта, която никой не може да ми отнеме, и да ме изпълни с неизразими небесни наслади
- 77.се съгрея с топлотата на Светия Дух
- 78.ме заобикаля благоуханието на Светия Божи Дух
- 79.бъда облечен в благодатна дреха, изтъкана от Дух Свети
- 80.живее в мен, в моето сърце, благодатта Божия
- 81.ме осиява и съгрява благодатта на Светия Дух
- 82.услажда чувствата ми с небесна наслада и да напоява сърцето ми с неизразима радост благодатта на Светия Дух
- 83.имам правда, мир и радост в Светия Дух
- 84.се състои моята вяра не в убедителни думи на земна премъдрост, а в проявяване на сила и дух
- 85.не вкуся смърт, докле не видя Царството Божие дошло в сила
- 86.се утвърдя в Божието дело и да мога да бъда полезен с това и на другите
- 87.ми се даде обилно свише благодатта на Светия Дух
- 88.се преизпълни сърцето ми с любов към Бога и към ближния
- 89.се вмести и в моето сърце Царството Божие
- 90.търся първо Царството на Бога и Неговата правда и всичко това да ми се придаде
- 91.ме дари Господ с благочестие съединено с доволство
- 92.се обичаме един друг и взаимно да се утешаваме чрез тази любов, като си облекчаваме скръбния и тесен път на нашето пътуване към небесното отечество
- 93.ми даде Господ Бог даровете на Своята благодат, та да пожънваме класовете на спасението на нашите ближни, привеждайки ги в множество в Царството Божие
- 94.видя Божията благост в цялата й пълнота
- 95.обичам Бога от дълбочината на сърцето си и да имам в Него вяра, макар колкото синапово зрънце
- 96.мога всичко чрез Христа, Който ме укрепява
- 97.бъде радостта ми пълна
- 98.получа всичко, каквото поискам от Господа Бога, стига то да е за слава Божия или за полза на ближния
- 99.бъдат с мен и с всички, които обичам и които ме обичат, Господ и Божията Майка сега, винаги и във вечни векове. АМИН!